

sagt at kunne være den lovgivende Magt lige-
gyldigt. Hvis man endelig vil have Bestem-
melsen om de 6 Millioner, kunne De jo gjøre
det ved at vedtage mit Underændringsforslag
til de 6 Herrer's Ændringsforslag under Nr.
1, idet mit Forslag jo gaar ud paa i Stedet
for at sætte „modtaget kontant paa fuldt
indbetalt Aktier en Kapital af 2,400,000
Rd.“, at lade Bestemmelsen lyde paa „mod-
taget indbetalt en Kapital af 2,400,000 Rd.“
Dette Underændringsforslag kan bruges; men
det forekommer mig forektest at lade staa,
hvad der staaar i Lovforslaget; thi jeg har
ikke ved at grænse paa det mest Omhygge-
lige alle de Indvendinger, der i denne Retning
ere fremkomne mod Institutet, været i Stand
til at se det Berettigede i dem. Jeg ønsker
helst, at der slet ikke vedtages noget Ændrings-
forslag; men naar man overhovedet vil ved-
tage nogen Ændring og dog ikke gjøre det
absolut umuligt for Banken at benytte Lo-
ven, maa man vedtage det Forslag, jeg har
stillet.

Saa er der endelig Forslagene om, at Gien-
dommene og Kommunerne skulle ligge her i
Landet. Jeg er vanskelig stillet, naar jeg skal
inøddegaa dette Forslag. Det kan synes at
være Meget naturligt; det kan synes, at det
har meget for sig; men jeg kan ikke sige An-
det end, at det gjør mig meget ondt, at dette
Forslag er kommet frem. Jeg kan ikke tale
ganske frit om denne Materie; jeg kan ikke
tale ganske frit om de Hensyn, der have for-
hindret os fra at betegne denne Sag paa en
nøiere og skarper Maade. Jeg tror ikke, at
der er mange danffe Mænd, som ikke vide,
hvor det Territorium er, der behøvs af Danffe,
som har mest Trang til Hypotheklaan. Nu
kunne jo de Herrer sige: I kunne jo laane
saa Meget ud til Nordslævig, som I ville,
uden at det forbydes Eder. I kunne blot ikke
til Gjengæld udstede Hypothekobligationer; men
I kunne jo anvende Eders Bankkapital paa
den Maade. Men det er det Samme som
absolut at forhindre os fra at virke der.
Tro de Herrer, naar De blot ville tænke lidt
omhyggelig over denne Sag, at det er muligt
for en Bank, der ikke har de Privilegier som
Nationalbanken, at binde sine Kapitaler ved

at sætte dem i faste Giendomme, naar den ikke
til Gjengæld kan skaffe sig tilsvarende Midler
ved at udstede Hypothek- eller Kommuneobli-
gationer? Eller, om man kunde det, tror man
da, at det er forsværligt ved at fastgjøre de
Midler, der skulle være stadig strømmende til-
bage til Bankens Kasse, anbragte paa saa
kort Tid, at man stadig kan stoppe og give
Luft, esiersom Omstændighederne kræve det?
Det, at vedtage dette Forslag, er det Samme
som at gjøre denne Del af Bankens Virksom-
hed umulig. Af mange Grunde, som jeg ikke
tror, at det er nødvendigt at udvilde, have vi
ikke nærmere forklaret den Virksomhed, vi have
tænkt os at udøve paa dette Territorium, som
er knyttet saa nøie til Danmark. Og det er
dog indlysende, at det i mange Henseender,
ogsaa i økonomisk Henseende, har stor Inter-
esse, at Pengeforholdene der vedblive at staa i
Forbindelse med Kongeriget Danmark. De Her-
rer skulle kjende de Anmodninger og Forespørg-
sler, der allerede ere komne fra denne Landsdel.
Jeg tror, at de Herrer, der staa i nogen For-
bindelse med disse Egne, vide, hvorledes For-
holdene ere, og hvorledes man har maattet gribe
til ekstraordinære Midler i den senere Tid for
at tilveiebringe, hvad der maatte kræves fra
den Side. Det er endda ikke saa ganske let
at faae det, der her er Spørgsmaal om, til
at passe ind under Loven; men det kunde dog
med nogen god Billie hos Regjeringen og
Bankens Bestyrelse og ved visse Foranstalt-
ninger fra Befolkningen i de paagjældende
Egne lade sig gjøre. Men ved at vedtage de
Forslag, her foreligge, udelukker man dette.
Det er meget muligt, at disse Forslag ikke
ville gjøre Bankens Pengeinteresser Meget,
men jeg tror dog, at det i andre Henseender
vil være meget uheldigt at vedtage dem, og
jeg skal derfor paa det Indstændigste fraraade
det høie Æhng at sætte andre Udtryk ind end
dem, der ere brugte af den høie Regjering.
Dette gjælder Forslaget under Nr. 2 og til-
dels ogsaa det under Nr. 3. — Saa er der
det Forslag, at ærede Medlemmer kun ville
have, at danffe Undersaatter maa kunne væl-
ges ind i Direktionen og til Medlemmer af
Bankraadet. Jeg har nu en almindelig Be-
tragtning angaaende Vedtagelsen af Noget paa